Не винен ти, що ми тебе не чули…
О. Олесь

Не винен ти, що ми тебе не чули,
Ні солов'їв, що кликали весну,—
Народ, опухлий з голоду, зачумлений
Від летаргійного страшного сну.

Рука сатрапова обросла і сталева
На горлі України стільки літ!
І ти, і Наталена Королева
Об наші вікна бились, як об лід.

Під західними вікнами Вкраїни
Ви повмирали з туги й самоти,
Від розпачу, від болю за руїни
І від безсилля щось допомогти.

Не винен ти, що правнуки без роду
Зреклися мови і пісень своїх,
І під Чорнобилем над долею народу
Сміються-плачуть хворі солов'ї.